

Arrest

nr. 74 103 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat C. SCHREURS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 juni 2010 het Rijk binnen en diende op 4 juni 2010 een asielaanvraag in. Op 7 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en geboren te zijn in Mussoorie in India. Uw ouders verlieten in 1967 of 1968 Tibet om te ontsnappen

aan de problemen die Tibetanen kenden met de Chinese autoriteiten. Ze trokken naar India. Toen u zeven of acht jaar oud was verhuisden uw ouders met u naar Nepal. U vermoedt dat ze er werk gingen zoeken. U groeide verder op in Nepal.

Op 14 maart 2008 nam u in Kathmandu deel aan een demonstratie tegen de Olympische Spelen in China. U werd gearresteerd en meegenomen naar het politiekantoor. De volgende dag liet de politie u vrij zonder verdere aanklacht. Wel dreigden de agenten er mee u naar de Volksrepubliek China terug te sturen als u opnieuw zou demonstreren. Op 10 maart 2010 nam u deel aan demonstratie voor een vrij Tibet. De politie arresteerde u opnieuw. De volgende dag liet de politie u vrij zonder verdere aanklacht. Opnieuw dreigden de agenten er mee u de volgende keer naar de Volksrepubliek China terug te sturen. Op 23 april 2010 logeerden twee Tibetanen die net Tibet, Volksrepubliek China, waren ontvlucht bij u. U had hen vijf dagen voordien geholpen om van Tatopani naar Kathmandu te komen. Toen ze in Baudha rondwandelden en er de heiligdommen bezochten, arresteerde de politie hen. De politie arresteerde u later die dag bij u thuis omdat u hen logies verschaftte en sloot u op in het politiekantoor van Baudha. Twee dagen later bracht de politie u over naar het kantoor in Hanuman Dhoka. Tijdens de overbrenging kwam de politiewagen vast te zitten in een grote demonstratie van de maoïsten. De agenten verlieten de wagen en u zag uw kans schoon om te ontsnappen en u ging in de massa op.

U dook onder bij uw vriend K. L. en verbleef er 22 à 24 dagen. Hij regelde uw reis naar Europa. Op 19 mei 2010 nam u de bus naar Delhi in India. Op 02 juni 2010 nam u in India het vliegtuig. U vloog naar Moskou, Rusland. Dezelfde dag vloog u door naar Tsjechië. Daar nam u de bus naar België waar u op 03 juni 2010 aankwam.

Ter staving van uw asielaanspraak legde u volgende documenten neer: een geboortecertificaat van de "Tibetan Refugee Welfare Office" en een attest van datzelfde kantoor.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS moet worden vastgesteld dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw afkomst van Tibetaanse vluchtelingen die in 1967 of 1968 de Volksrepubliek China ontvluchtten ongeloofwaardig is en daarmee ook uw beweerde Chinese nationaliteit die immers onlosmakelijk met deze afkomst is verbonden. Zo koos u aanvankelijk als taal voor het gehoor het Tibetaans (formulier taalkeuze). Tijdens het gehoor door het CGVS bleek dat u de Tibetaanse taal echter niet vlot beheerst. Hiermee meermaals geconfronteerd bleef u volhouden dat u vlot Tibetaans sprak. Toen de tolk aangaf dat hij het gehoor niet wou verder zetten omdat hij niet met u kon communiceren, vroeg u om een andere tolk. Pas na aanhoudende confrontatie gaf u uiteindelijk toe dat u het vlotst communiceerde in het Nepalees (CGVS pp. 3, 4, 8, 10, 11-12). Nochtans beweert u dat uw ouders allebei van Lhasa in de Tibetaanse Autonome Regio, Volksrepubliek China, afkomstig zijn en u leefde de eerste zeven à acht jaar met uw ouders in Mussoorie, waar volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier een grote Tibetaanse gemeenschap is. Daarna verhuisden uw ouders met u naar Nepal. De laatste jaren woonde u er in de wijk Baudha, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier een wijk in Kathmandu waar veel Tibetanen wonen. U nam er ook twee keer deel aan Tibetaanse demonstraties tegen de Chinese overheid, één keer tegen de Olympische Spelen in de Volksrepubliek China op 14 maart 2008 en één keer op 10 maart 2010. Deelname aan deze demonstraties houdt een sterke identificatie met de Tibetaanse zaak en cultuur in. U verklaarde ook twee Tibetanen die recent uit Tibet, Volksrepubliek China afkomstig waren te hebben geholpen om van Tatopani naar Kathmandu te komen en gaf hen ook logies (CGVS pp. 7-9). Dit alles maakt het onaannemelijk dat u zich niet vlotter in het Tibetaans kan uitdrukken en als kind van Tibetaanse vluchtelingen deel zou uitmaken van de Tibetaanse ballingengemeenschap. Verder wordt vastgesteld dat uw geboortecertificaat van de "Tibetan Refugee Welfare Office" en het attest van datzelfde kantoor, die beiden een begin van bewijs kunnen vormen van uw afkomst van Tibetaanse vluchtelingen, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet als authentiek kunnen worden beschouwd. De telefoonnummers er op en het faxnummer kloppen niet en de persoon die beide documenten ondertekende als secretaris bleek op het moment van ondertekening niet de secretaris van dit kantoor te zijn. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst van Tibetaanse vluchtelingen.

U verklaarde dat u over een "Green Book" beschikte maar legt dit document niet neer. U verklaarde dat dit document na uw vertrek verloren is geraakt (CGVS pp. 6-7). Dit is echter een stereotiepe en ontwijkende verklaring voor het feit dat u dit document niet kan neerleggen. U legt ook geen enkel ander bewijs neer dat u ooit over dit document beschikte. U kon ook onvoldoende aangeven wat een "Green Book" juist is. U verklaarde dat het document stelt dat de houder ervan Tibetaan is maar wat het verder is en wat de voorwaarden zijn om het te verkrijgen, wist u niet (CGVS p. 8). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier heeft het document nog een andere heel specifieke en

belangrijke functie en is er een heel specifieke voorwaarde aan de uitgifte ervan verbonden. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het feit dat u over een "Green Book" beschikte. Dit is nochtans een document dat, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, wordt uitgereikt door de Tibetaanse regering in ballingschap aan Tibetanen afkomstig uit Tibet, de Volksrepubliek China of aan Tibetanen van wie minstens één van de ouders afkomstig zijn uit Tibet. Dat u dit document niet kan neerleggen bevestigt tevens de ongeloofwaardigheid van uw beweerde afkomst van Tibetaanse vluchtelingen.

U was ook amper op de hoogte van de achtergrond van uw ouders en verwanten in Tibet. Zo kon u niet beter aangeven van waar uw ouders afkomstig zijn in Tibet dan Lhasa. U legde er ook geen eensluidende verklaringen over af. Tijdens het eerste gehoor verklaarde u dat ze van het platteland in Lhasa afkomstig zijn (CGVS pp. 2-4). Tijdens het tweede gehoor gevraagd of uw ouders van de stad zelf afkomstig waren moest u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS2 p. 4). Waar Lhasa ligt in Tibet wist u niet, u kon enkel aangeven dat het de hoofdstad was. In welke traditionele indeling van Tibet Lhasa ligt wist u evenmin, noch in welke huidige Chinese "provincie" Lhasa ligt. U verklaarde daarover dat het Gongyi was (CGVS p. 2). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is dat niet de Chinese provincie waarin Lhasa ligt. Over de redenen waarom uw ouders Tibet verlieten bleef u ook heel vaag. U verklaarde dat het was omdat de Chinezen veel problemen maakten, dat er demonstraties waren en dat het leger en de politie Tibetanen arresteerden en er op schoten, dat ze niet konden reizen en dat het moeilijk was om te werken en dat uw ouders in 1967 of 1968 vluchtten. Gevraagd wat er gaande was in die periode onder het Chinese bewind moest u verder het antwoord schuldig blijven. Hoe uw ouders zijn gevlucht kon u evenmin vertellen. Verdere informatie over de achtergrond van uw ouders in Tibet kon u ook niet geven of u legde er onsamenhangende verklaringen over af. Enerzijds verklaarde u dat u niet wist wat ze deden in Tibet en anderzijds verklaarde u dat ze u zeiden dat ze kleine zakenlui waren. Tijdens het tweede gehoor verklaarde u dan weer dat ze etenswaren verhandelden op de markt. Op de vraag of u zich ooit verder had geïnformeerd over de achtergrond van uw ouders in Tibet antwoordde u aanvankelijk ontkennend. Gevraagd waarom u dat niet deed, antwoordde u dan plots dat u zich wel informeerde maar dat ze u wellicht niet alles hebben gezegd. Over de achtergrond van uw grootouders wist u niets meer te vertellen dan dat ze Tibetanen waren, dat ze Tibetaans spraken en van het platteland rond Lhasa waren. Van waar op het platteland rond Lhasa ze waren, wist u niet. Op de vraag of ze ook Tibet verlieten, antwoordde u eerst dat u het niet wist en vervolgens dat ze niet waren gevlucht. Waarom uw ouders dan wel vluchtten en uw grootouders niet wist u niet. Ook verklaarde u aanvankelijk dat u geen andere verwanten had in Tibet en dan dat u vernam dat u er wel had (CGVS pp. 2-4; CGVS2 pp. 3-4). Van een Tibetaan wiens ouders destijds Tibet, Volksrepubliek China, moesten ontvluchten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op enigszins de hoogte is van de achtergrond van zijn ouders en grootouders in Tibet of er zich op zijn minst van op de hoogte stelt. Dat u dit niet hebt gedaan wijst op een gebrekkige interesse in uw achtergrond. Uw gebrekkige kennis over de achtergrond van uw ouders en grootouders bevestigen dan ook verder de al vastgestelde ongeloofwaardigheid van het feit dat u het kind zou zijn van Tibetaanse vluchtelingen.

Dat uw beweerde afkomst van Tibetaanse vluchtelingen uit de Volksrepubliek China ongeloofwaardig is, houdt in dat u niet over de Chinese nationaliteit beschikt. Door de vastgestelde fraude en door uw ongeloofwaardige verklaringen over uw afkomst maakt u het de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onmogelijk uw werkelijke nationaliteit en land van herkomst vast te stellen. Zo maakt u het onmogelijk uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in te schatten.

Gezien bovenstaande moet de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast stellen dat u er niet in bent geslaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker volhardt van Tibetaanse afkomst te zijn en als kind van Tibetaanse vluchtelingen deel uit te maken van de Tibetaanse ballingengemeenschap. Verzoeker stelt de Chinese en de Nepalese autoriteiten te vrezen.

De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). Dat verzoeker ter goeder trouw is en naar best vermogen verslag heeft gedaan van wat hem overkomen is, is dan ook inherent aan de op verzoeker rustende medewerkingsplicht.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, § 204; RvV 18 september 2009, nr. 31.764).

3.1.1. Indien verzoeker in India geboren is en er met zijn ouders tot zijn 7 à 8 jaar gewoond heeft en nadien met zijn ouders naar Nepal is vertrokken waar hij tot aan zijn vertrek in 2010 is verbleven, dan dient verzoeker dit aannemelijk te maken door middel van geloofwaardige verklaringen en/of authentieke en genoegzaam toegelichte documenten.

3.1.2. Aangezien verzoeker volhardt van Tibetaanse afkomst te zijn en kind te zijn van Tibetaanse vluchtelingen uit Tibet dan kan minstens verwacht worden dat hij dit aannemelijk maakt. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat het gegeven dat hij de Tibetaanse taal niet vlot sprak niet van dien aard is om zijn beweerde Tibetaanse afkomst in twijfel te trekken. Immers licht verzoeker niet toe waarom zijn ouders hem niet aanspreken in hun moedertaal te meer nu ze onder de Tibetaanse bannelingen zouden gewoond hebben in India en Nepal en verzoeker ook zelf verkoos om in Kathmandu in de Tibetaanse wijk Baudha te wonen.

3.1.3. Verzoeker beperkt zich tot opmerkingen zoals dat hij in Mussoorie (Indië) geboren is en daar zijn eerste levensjaren doorbracht en hij zeer jong was en dat hij zich daarom momenteel niets meer kan herinneren, dan wel nooit geweten heeft, uit welke specifieke regio zijn ouders afkomstig zijn en welke achtergrond deze hebben en dat "een gebrekkige kennis van de achtergrond van de ouders niet van dien aard kan zijn om tot de ongelooftwaardigheid van het verhaal van verzoeker te besluiten" maar licht niet toe waarom dan wel zou moeten aangenomen worden dat zijn ouders uit China zouden zijn. Dat verzoeker wel degelijk gedetailleerde informatie zou hebben gegeven aan het CGVS over de Tibetaanse levenswijze en godsdienst is niet-gefundeerd noch ernstig nu uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat hij de Nepalese kalender niet kent, Lhasa zelfs niet bij benadering weet te situeren,

niet weet in welke traditionele indeling van Tibet dit ligt, noch in welke huidige Chinese provincie. Hij kan allerminst de problemen van de Tibetanen in China toelichten, kent het verschil niet tussen het Tibetaans boeddhisme en andere strekkingen, noch kan hij enigzins concreet aangeven waarom zijn ouders Tibet verlieten, kent geen belangrijke kloosters, kan geen voorbeelden geven van andere heiligdommen in Tibet en buiten de *Penchen Lama* kan hij geen belangrijke politieke gevangenen opnoemen (gehoorverslag CGVS 15 maart 2011 p. 3, 4, 5). Ook al was verzoeker zestien jaar toen zijn ouders stierven dan nog kan verwacht worden dat hij als zoon van Tibetaanse vluchtelingen werd opgevoed overeenkomstig hun Tibetaanse godsdienst en gebruiken en verzoeker aldus over de jaren heen op de hoogte werd gesteld van de afkomst van zijn ouders, hun achtergrond, ervaringen en indrukken, te meer daar deze elementen een cruciaal aspect uitmaken van hun Tibetaanse identiteit en tevens kaderen binnen het hieraan verbonden Tibetaanse onafhankelijkheidsstreven ten opzichte van China waarvoor verzoeker zich zou hebben ingezet.

4. Verzoeker kent evenmin zijn eigen adres in Nepal en kan niet toelichten waarom een *“Green Book”* en een *“Refugee Identity Card”* belangrijk zijn of hoe dit verkregen wordt en welke verbintenissen hieraan verbonden zijn (gehoorverslag CGVS 3 februari 2011, p. 2, 3, 5, 6, 8, 9). Daar waar verzoeker thans aanbrengt dat hij wel degelijk zijn Green Book verloor *“hetgeen niet valt uit te sluiten gezien de omvangrijke reis die hij diende te maken”*, stelt de Raad vast dat het verzoekschrift op dit punt strijdig is met wat verzoeker voordien verklaarde, namelijk dat dit Green Book kwijt geraakt is wanneer zijn vrouw en kind hun kamer verlieten omdat de politie hen bleef lastig vallen. Verder merkt de Raad op dat het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit een negatieve indicatie met betrekking tot verzoekers asielrelaas inhoudt. De bestreden beslissing stelt terecht vast dat verzoeker een stereotiepe en ontwijkende verklaring geeft voor het feit dat hij zijn Green Book niet kan neerleggen, daarenboven ondergraaft zijn onbekendheid met het belang van een Green Book zijn herkomst. Ten slotte blijkt het neergelegde document gefabriceerd te zijn, wat de bedrieglijke toe-eigening van zijn Chinees-Tibetaanse herkomst verder aantoont.

4.1. Ten slotte wordt verzoekers bewering, als Tibetaan, meermaals onrechtmatig gearresteerd te zijn door de Nepalese autoriteiten onderuit gehaald door zijn tegenstrijdige verklaringen. Zo verklaarde hij omtrent de eerste arrestatie (14 maart 2008) eerst *“ik werd ’s ochtends opgepakt en in de namiddag opnieuw vrijgelaten, zonder verdere aanklacht”* (vragenlijst 10 juni 2010, vraag 3.1) en nadien dat hij werd vastgehouden gedurende *“één dag, ze lieten me de volgende dag vrij”* (gehoorverslag 15 maart 2011, vraag 29). Omtrent de tweede arrestatie (maart 2010) verklaarde verzoeker dan weer eerst *“ik werd gedurende drie dagen vastgehouden en ondervraagd”* (vragenlijst 10 juni 2010, vraag 3.1) om dit nadien opnieuw te wijzigen in *“één dag, de volgende vrijgelaten”* (gehoorverslag 15 maart 2011, vraag 29). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering in de negatieve aandacht te hebben gestaan van de Nepalese autoriteiten.

4.2. Verzoeker beperkt zich voorts tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

5. Aangezien noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift elementen bevat waaruit enigszins zou kunnen blijken dat verzoeker een band heeft met China of de Tibetaanse bannelingen uit China, kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan de hierop gebaseerde asielmotieven te meer nu ook deze verzonnen voorkomen.

5.1. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5.2. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met

betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK